

Recensie: Willy Sommers Live ★★★1/2***

Gemeentepark Schoten
zaterdag 31 augustus 2019

foto © Bert Hertogs

Recensie:

Dé publiekstrekker op Parkhappening Schoten was met stip Willy Sommers. Met een set van 75 minuten bracht ie zijn hits voor de allereerste keer naar het Gemeentepark. De zestiger zat duidelijk op een wolk. Rammstein, Ed Sheeran, #LikeMe en Billie Eilish heeft ie deze week namelijk allemaal geklopt met zijn nieuwe album 'Sommers of '69' want die komt op twee de Ultratop binnengevlogen. In dat album gaat ie terug naar het einde van de jaren '60, naar zijn roots als zanger ook, toen ie bij The Yeats Engelstalige covers van onder andere Creedence Clearwater Revival en The Rolling Stones zong. Daaruit bracht ie 'Je brengt me van de wijs', een cover van 'Judy In Disguise (With Glasses)' van John Fred & His Playboy Band waar de basgitaar lekker in mocht doorklinken. Sommers bracht een jukeboxconcert om u tegen te zeggen dat zowel jong en oud kon plezier in Schoten. Hij trok onomwonden de kaart van het positivisme en de ambiance. De ene keer in een folky, dan weer in een rock-, of in een schlagerjasje. Hulde aan zijn live band waar hij ondertussen een jaar mee op tour is. De arrangementen klinken erg fris, jong en modern, denken we maar aan die meebruller 'Als een leeuw in een kooi' waar het publiek spontaan mee meezwaait, die onder andere via die gitaren rockachtig klinkt, terwijl 'Het water is veel te diep' met die heerlijke synthesesizerriff en aanzwellende gitaren, nog steeds een dijk van een song is, ook dertig jaar na datum.

Openen deed Willy Sommers met 'Ergens is er iemand' dat het publiek al snel meeklapte terwijl de drums crescendo gingen. Tijdens 'Vrouwelijk schoon' haakte iedereen in op het walsje en bewoog men van links naar rechts in de tent. In 'Zomaar zomer' speelde de band met lekker veel punch. Terug naar zijn beginperiode keerde Sommers met een medley die hij inzette met 'Weet je nog die slow'. Volgens de Ultratop is dat zijn enige nummer 1 hit die hij nationaal scoorde in zijn carrière. In 1972 was dat, en hij stond er twee weken op die hoogste plek. Daarna reeg ie daar 'Blijf nog een uurtje bij mij', een fel meegezwaaid 'Breng haar rozen' en 'Dans met mij tot morgenvroeg' waar de toeschouwers duidelijk wel zin in hadden aan vast. Zakdoeken of ondergoed werd bovengehaald om mee te zwaaien op de instrumentale stukken uit Les lacs du Connemara die de artiest verweven had in 'Vogelvrij'. Toegegeven, in het begin van het optreden klonk Willy Sommers niet altijd even zuiver. Meermaals zagen we hem naar zijn monitorkastje van zijn in ears grijpen wat er wel eens op zou kunnen wijzen dat het signaal dat hij in zijn oren kreeg niet altijd optimaal was. Zijn duet met Corina die al dertig jaar met hem op tour is en ook een solocarrière heeft, was dan weer wel dik in orde tijdens 'Kijk eens diep in mijn ogen' en in het tweede deel van het optreden klonk de zang van Willy Sommers ook opmerkelijk beter tijdens andere songs.

Zeker, overgangen zoals het ondergoed op het podium oprapen en terugbezorgen aan het publiek, en nog wel wat andere bindteksten haalden soms nodeloos het ritme uit de set. In die zin dat we dan liever 60 minuten Sommers volle gas hadden willen zien geven, dan zo nu en dan te surplacen. Maar laat dat vooral detailkritiek wezen. Sommers wondt vakkundig de vrouwen rond zijn vinger met het folky 'Een wonder van een vrouw' en droeg 'Liefste' op aan al zijn fans die hem al 48 jaar zijn trouw gebleven. Â De eerste polonaise van de avond werd een feit tijdens 'Que sera'. De pianoriff en het gitaarwerk in 'Geen probleem, een cover van Roland Kaisers 'Kein Problem' stippen we graag aan waarna ie met 'Zondag' de tent

helemaal hitsig maakte. De song gaat immers over de liefde consumeren: 'Want zondag is de dag dat ik jou in m'n armen hou. De gordijnen blijven dicht. We vrijen tot het ochtendlicht.' Benieuwd hoeveel Schotenaars dat de day after in de praktijk hebben gebracht.

Van 'hitsig' naar 'hits' zijn maar twee letters verschil, moet ie gedacht hebben en dus haalde Willy Sommers met zijn live band nog eens alles uit de kast met een oorverdovend meegezongen 'Laat de zon in je hart', waarop gezwaaid en zelfs gesprongen werd, en waar de polonaise zich nog eens een baan zocht tussen de massa. Willy Sommers was duidelijk van zijn melk door de geweldige respons die hij terugkreeg van het publiek. 'Amal mijnne frak' zei ie waarna ie zijn grootste hit 'Zeven anjers zeven rozen', zijn doorbraaksingle uit 1971 ook, liet horen die van begin tot einde meegezongen werd.

Op algemeen verzoek kwam de zanger terug en hernam ie de song maar dan sneller en met een stevige beat eronder. Het bleek de opener van een magistrale Megamix waarin ie nog een keer al zijn grootste successen op een rijtje zette. Ook nu weer ging Schoten helemaal loos op kanjers als 'Het water is veel te diep', 'Als een leeuw in een kooi', 'Laat de zon in je hart', 'Vogelvrij' en 'Een wonder van een vrouw'. Fijn feestje.

< Bert Hertogs > Â

De setlist:

Intro / Ergens is er iemand

Vrouwelijk schoon

Als een leeuw in een kooi

Zomaar zomer

Medley Weet je nog die slow / Blijf nog een uurtje bij mij / Breng haar rozen / Dans met mij tot morgenvroeg

Vogelvrij (met instrumentaal Les Lacs du Connemara)

Het water is veel te diep

Als de nacht verdwijnt

Kijk eens diep in mijn ogen (met Corina)

Een wonder van een vrouw

Que sera

Liefste

Je brengt me van de wijs

Medley Geen probleem / Zondag

Laat de zon in je hart

Zeven anjers, zeven rozen + play off

Bis:

Megamix 7 anjers, 7 rozen / Het water is veel te diep / Als een leeuw in een kooi / Laat de zon in je hart / Vogelvrij / Een wonder van een vrouw